

З. а. Пламен ДЖУРОВ,
композитор и диригент, ге-
нерален директор на Глав-
на дирекция „Музика“

— Фестивалът „Мартенски музикални дни“ ни среща с колосални творби — на откритието му тази година Симфония № 12 „1917 година“ на Дмитрий Шостакович прозвуча с огромен вътрешен заряд като още едно доказателство, че най-добрите музикални творби съдържат истината за цяла епоха. А този фестивал всяка вечер ни изправя пред такива планини от творческа сила! И човек неусетно си дава сметка за своето собствено равнище и разбира, че титлата „творец“ се присъжда не от хората, а от времето.

Аз гастролирах на „Мартенски музикални дни“ преди 10 години, още като ученик в музикалната гимназия в Плевен. По инициатива на Илия Темков застанах пред компютентната публика като солист на Русенската филхармония и още тогава фестивалът стана един от импулсите в моя твор-

През погледа на нашите гости

чески живот, караш ме да се стремя към хармония и цялостност и като диригент, и като композитор.

Дан ГРИГОРЕ,
пианист, СР Румъния

— Международният фестивал „Мартенски музикални дни“ е впечатляващ момент в културния живот не само на България, но и в по-големи мащаби. И преди съм свирил в Русе — като солист на Русенската филхармония, изнасял съм концерти във Варна и в София. Така че имам поглед върху българската публика и смятам, че русенските меломани са подготвени, чувствителни към нюансите в сложните произведения, с една дума —

познавачи.

Ще споделя една тайна на музикантите: един добър концерт в огромна степен зависи от публиката. Ето, може би и с това трябва да си обясним многобройните успехи на български и чужди оркестри и солисти на русенския фестивал! . .

Лоренцо ТОЦИ,
музикален и балетен критик във в. „Темпо“— Италия

— Край Дунав от векове звучи прекрасна музика. Големите градове по неговото крайбрежие Виена и Будапеща, Братислава и Русе, поддържат старата вълнуваща традиция на културния обмен. А кога-

то изкуството и културата се превърнат в начини на общуване между различните народи, те неизменно носят знака на приятелството и братство то, премахват идеологическите барieri.

Русе, град на изкуството, който в многобройните си културни инициативи включва и музикалния фестивал „Мартенски музикални дни“. Градът, който има смелостта да постави на своята оперна сцена на една доскоро забравена творба като „Тъжен понеделник“ на Гершуин. И тази опера разкри своите достойнства между двете добре конструирани неокласически балетни постановки на хореографа Ален Бернард.

Оркестър, солисти, певци, сценографи — всички бяха свързани в единно цяло от голямото изкуство, с което е пропитана самата атмосфера на този град на брега на великата река, носеща по своето течение от векове идеите, вълненията, културните традиции, приятелството. . .